

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Sterilitatem ope Sanctoru[m] pelli posse, ostendit Propheta Eliséus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Sur. 13, Sep-
tembr. in vit.
S. Mauril. &
10. Septem. in
vit. S. Nico-
lai.

Lauro. Qua Ecclesiâ flammis absumtâ, marmor in claustrum est translatum. De Martyribus, de Confessoribus, deque alijs Sanctis, ac præsertim etiam de S. nostro Ignatio, sunt tot exempla, vt volumen conficerent. De S. Maurilio sterilem faciente, Surius testatur, vti & de Amata S. Nicolai Tolentini matre, quæ, postquam jam multo tempore vixit cum marito suo sterilis, magno prolis desiderio ardens, sicut & vir eius, imitatione Annæ veteris, in templum intrans, incensissimâ pietate erga S. Nicolaum Episcopum exardescens, fensque vberimè, votum Domino eiusmodi verbis nuncupauit: *Domine IESU Christe, qui omnia potes, respice pietatis oculis ancillam tuam, & aufer à me sterilitatis opprobrium, præstâq; mihi vt filium concipiam, seruum tuum, eumq; pariam in laudem & gloriam nominis tui. Sed quia preces mee parua sunt, & exiles, in conspectu maiestatis tuæ, S. Nicolaum Antistitem tuum, suppliciter deprecor, ut eius orationibus merear à te Deo omnipotente consolationem accipere: polliceor enim, me celeberrimum eius tumulum adituram, vna cum marito meo, seruo tuo.* Hac formulâ orauit. Nocte media, Angelus & illam, & maritum iussit ad S. Nicolaum Barrensem peregrinari. Eò vbi venêre, inter precandum, ante altare illius, præ lassitudine in somnum lapsi ipsum Pontificio ornato Nicolaum conspexerunt, qui eis filium promisit suo nomine appellandum. Hinc ergo Nicolaum Tolentinum nacti sumus. Qua vna in re & suam potentiam, & Sancti sui gloriam, & sterilitium parentum fidem atque pietatem, & ad extremum sterilitatis remedium mundi Rector demonstrauit.

XI.

4. Reg. 4. 14.

Erunt, qui hæc vt sunt somniata, sic referri dicant. Sed non poterunt inficiari, eam piorum hominum esse, apud Deum, auctoritatem, vt etiam in viuis, atque hac mortali terra, prolem legantur obtinuisse. Elisæus Propheta hospitij gratiam compensaturus ex Sunamitide, Giezi iusserat interrogare, quidnam sibi cuperet vicissim gratiæ reponi? cui Giezi, *Ne quærâs,* inquit, *filium enim non habet, & vir eius senex est. Præcepit itaq; vt vocaret eam: quæ cum vocata fuisset, & stetit ante ostium, dixit ad eam, in tempore isto & in hac eadem hora, si vita comes fuerit, habebis in utero filium.* Dixit ille, nec aures duntaxat saginavit.

VL

Ut dixit, ita etiam evenit. Nondum abbreviata est manus Domini: etiam in nouo testamento, per suos Sanctos, similia patrauit. *Leo Magnus, qui Romanum administrabat imperium, naturam autem regere non poterat, quia proles ei deerat mascula, quid fecit? Confugit ad Deum omnium Dominum, apud ipsum Daniele vsus intercessore. Ille verò paruit, & anno sequenti parituram esse uxorem protinus significauit. Res ergo, ut dixerat, successit, & natura cessit precibus, non solum ad hoc, ut daret filium, sed ad hoc etiam, ut daret illo tempore, quo sancti os diuinum prädixerat. Sic ille non solum erat filius precatationis, sed etiam per preces dabat alijs, ut haberent filios. Idcirco eum remunerans Imperator tertia columna iecit fundamentum.* Ab eodem postea Daniele eminens femina Rais contendit, ut funiculum, quem ei porregerat, pedi ex assidua statione læso circumuolueret sacra retorque, rata sancto contactu funiculum fore sterilitati pellendæ salutarem. Annuit Daniel, simulque & filium eam habiturum, & Zenonem nominandum prædixit. Pari pacto, cum, apud Scotos, quondam David rex, eximia fortitudine ac prudentia vir, regni gubernacula teneret, ducta in matrimonium Cæcilia regis Sicilia filia, postquam multo tempore, nulla spe prolis, vnâ vixissent, tandem precibus Guallafferi Dublinensis Antistitis filium à Deo impetrarunt, quem idem Guallafferus lustralibus aquis tinctum Rumoldum nominauit, atque etiam in disciplinam susceptum optimis moribus imbuir. Ex quibus omnibus videre licet, Deum non solum habere iustas grauesque causas, sed etiam pulcherrima remedia sterilitatis permitte, aut tollendæ.

Enimverò cum primi motoris sit, secundarum causarum cursum non impedire, sit persæpe, ut natura aliorum aliter sit disposita, aliosque siccitas nimia, & alios nimia frigiditas, vel instrumenta gignendi reddant ad generandum inhabiles. Quæ medicorum scholis disputanda relinquo. Illud solum addo, Deum non astringi, ad homines miraculis sanandos. Sicut ergo alios morbos, ita & hoc naturæ vitium potest suæ indoli relinquere. Neque verò merentur omnes, ut à maleficis & maleficijs defendantur; cum sibiipsis non caueant, neque

ooo

Deum

Sur. 11. Decemb. in vita Daniel. Styl. c. 21. Baron. An. 476.

Ibid. c. 41.

XII